

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci, rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudkyň Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. a Mgr. Hany Ptáčkové, v právní věci žalobce: **B.K.H.**, státní příslušnost Vietnamská socialistická republika, bytem ■■■, právně zastoupen Mgr. Markem Sedlákem, advokátem se sídlem Příkop 834/8, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha, v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného.

t a k t o :**I. Žaloba se zamítá.****II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.****Odůvodnění:**

Žalobce se podanou žalobou domáhal, aby žalovanému bylo uloženo vydat do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku rozhodnutí o jeho žádosti ze dne 5. 3. 2015 o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny a nahradit žalobci náklady řízení.

Žalobce v žalobě konstatoval, že rozhodnutím Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 22. 9. 2016, žalobci doručeným dne 26. 9. 2016, č. j. MV-6187-5/SO-2016, bylo rozhodnuto o jeho odvolání proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 18. 11. 2015, č. j. OAM-8894-14/DP-2015, tak, že prvostupňové rozhodnutí bylo zrušeno a věc vrácena správnímu orgánu I. stupně k novému projednání. Žalobce zdůraznil, že do dne podání správní žaloby na ochranu proti nečinnosti nebylo o jeho žádosti správním orgánem I. stupně rozhodnuto. Žalobce dne 27. 1. 2017 podal ke Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců žádost o uplatnění

opatření proti nečinnosti ve smyslu § 80 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, o které však také nebylo dosud rozhodnuto.

K žalobě se písemně vyjádřil žalovaný, který skutečnosti uvedené žalobkyní v žalobě nespороval. Zdůraznil však, že rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 22. 9. 2016, č. j. MV-6187-5/SO-2016, obdržel až dne 15. 2. 2017 a v současnosti provádí úkony nezbytné ke zjištění skutkového stavu věci. Dne 21. 2. 2017 zaslal žalobci výzvu k odstranění vad žádosti a k doložení požadovaných chybějících náležitostí žádosti žalobci poskytl lhůtu 30 dnů od doručení výzvy. Téhož dne vydal usnesení, jímž správní řízení přerušil. Dne 30. 3. 2017 zaslal žalobci novou výzvu k odstranění vad žádosti a k odstranění ve výzvě specifikované vady žádosti žalobci poskytl lhůtu 20 dnů od doručení výzvy. Téhož dne vydal usnesení, jímž správní řízení přerušil. K podanému návrhu na provedení opatření proti nečinnosti správního orgánu žalovaný sdělil, že opatření proti nečinnosti dosud neobdržel. Žalovaný zdůraznil, že mu neuplynula lhůta pro rozhodnutí ve věci žalobce, když nové projednání žádosti po zrušení rozhodnutí správního orgánu I. stupně započalo až dne 15. 2. 2017, kdy žalovaný zrušující rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců obdržel. Žalovaný měl proto za to, že nebyl a není nečinný, neboť koná nezbytné úkony k tomu, aby mohl ve věci žalobkyně rozhodnout, žalobu považoval za nedůvodnou.

Sdělením ze dne 19. 5. 2017 žalovaný své vyjádření doplnil o informaci, že dne 21. 4. 2017 obdržel od zástupce žalobce žádost o prodloužení lhůty k odstranění vad žádosti a o přerušení řízení na dobu do 26. 5. 2017. Na základě této žádosti vydal žalovaný dne 11. 5. 2017 usnesení, kterým lhůtu určenou žalobci k odstranění vad žádosti prodloužil do 26. 5. 2017.

V souladu s § 81 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) rozhodoval soud na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí, když ověřil, že žalobce bezvysledně vyčerpал prostředky, které zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, jak předpokládá § 79 odst. 1 s. ř. s. Za takový prostředek k ochraně proti nečinnosti soud v projednávaném případě považuje žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti ze dne 27. 1. 2017 adresovanou žalobcem Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců.

V projednávané věci bylo řízení nepochybně zahájeno okamžikem podání žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny na území podle § 42a zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), na Velvyslanectví České republiky v Hanoji dne 5. 3. 2015.

Dle § 169 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců pokud nelze rozhodnutí vydat bezodkladně, rozhodnutí se vydá ve lhůtě 270 dnů ode dne podání žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny na území.

Žalovaný ve věci rozhodl dne 18. 11. 2015. Jeho rozhodnutí však bylo následně zrušeno rozhodnutím nadřízeného správního orgánu - Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 22. 9. 2016, č. j. MV- 6187-5/SO-2016, které nabylo právní moci dne

26. 9. 2016. Okamžikem nabytí právní moci zrušovacího rozhodnutí začala správnímu orgánu I. stupně běžet nová lhůta pro vydání rozhodnutí podle § 169 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 11. 2011, č. j. 2 Ans 11/2011 - 95). I přes prodlení na straně nadřízeného správního orgánu, který své zrušující rozhodnutí ze dne 22. 9. 2016, č. j. MV-6187-5/SO-2016, zaslal žalovanému až po několika měsících, nová lhůta 270 dnů k vydání rozhodnutí žalovanému dosud neuplynula a žalovaný tak nemůže být nečinný.

Podle rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu (srov. usnesení ze dne 21. 9. 2010, č. j. 7 Ans 5/2008 - 164, publ. pod č. 2181/2011 Sb., NSS) posouzení skutečnosti, zda je správní orgán nečinný, je otázkou důvodnosti žaloby a součástí rozhodnutí ve věci samé a nikoliv otázkou naplnění podmínek řízení. Soud proto žalobu jako nedůvodnou dle § 81 odst. 3 s. ř. s. zamítl.

Ve věci soud rozhodoval, aniž nařídil ústní jednání, v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s., když žalobce i žalovaný s takovým postupem souhlasili.

O nákladech řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.

Ve věci měl úspěch žalovaný správní orgán, který náhradu nákladů řízení nežádal, ostatně mu žádné náklady řízení přesahující běžný rámec činnosti správního orgánu nevznikly, soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Liberci dne 29. května 2017

Mgr. Lucie Trejbalová,
předsedkyně senátu